

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Сливен, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Живка К. Желязкова - Спирова

при участието на секретаря Албена Г. В.
като разгледа докладваното от Живка К. Желязкова - Спирова Гражданско дело № 20232230101477 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, с която са предявени кумулативно съединени положително установителни искове с правно основание чл. 422, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 500, ал. 1, т. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД и чл. 79 от ЗЗД за признаване за установено по отношение на ищцовото дружество „Застрахователно Дружество Евроинс“ АД, че ответницата В. Д. П., в качеството ѝ на наследник на лице причинило ПТП, дължи сумата от 10 000 лв., като частичен иск от иск с размер 32 500 лв., представляващ $\frac{1}{2}$ част от изплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди по щета № *****/09.12.2019 г. на пострадало лице от ПТП, настъпило на 30.03.2019 г. в района на път I-6 при км. 405.6, между разклона на с. Глушник и с. Калояново, обл. Сливен по вина на М. М. П. управлявал МПС, с рег. № КН 6348 ВВ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, по което е образувано ч. гр. д. № 547/2023 г. по описа на СлРС до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 468.16 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 30.08.2022 г. (денят, следващ изтичането на 7-дневния срок от датата на получаване на поканата за доброволно изпълнение) до 08.02.2023 г.

В исковата молба се твърди, че след настъпило ПТП на 30.03.2019 г., с участието на лек автомобил марка „Пежо“, модел „206“, с рег. № КН 6348 ВВ, сина на ответницата с несъобразена скорост, самокатастрофирал. В резултат на инцидента Стойко Илиев Стойчев е претърпял телесни увреждания, изразяващи се в подкожен ефизем в дясно, фрактури на няколко

ребра, белодробен паренхим с наличието на контузно огнище двустранно и течност в коремните органи, травматични промени в десния бъбрек и подробно изброени други фрактури. За настъпилото ПТП е съставения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 95/30.03.2019 г. и е образувано досъдебно производство № 444/2019 г. по описа на РУ – Сливен, по което е установено наличието на наркотични вещества и алкохол в кръвта на виновното лице, водач на МПС.

Освен това се твърди, че между ищцовото дружество и ответника е бил сключен застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № 07118001814809 от 21.06.2018 г. който към датата на постъпилото ПТП е бил валиден, като е била образувана застрахователна претенция № ***** от 09.12.2019 г. за обезщетяване на претърпените от пострадалото лице в резултат на инцидента неимуществени вреди. Излагат, че с назначената експертна комисия е било определено обезщетение в размер на 65.000 лв., с отчитано съпричиняване 50% на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице.

Сочат, че е била сключена и спогодба от 19.03.2020 г. за изплащане на горепосочената сума, с оглед окончателното уреждане на отношенията между тях по процесното ПТП, като на две дати, а именно: на 30.04.2020 г. и 04.05.2020 г. сумата е била изплатена по сметката на пострадалото лице.

Твърдят, че с изплащане на застрахователното обезщетение, при което застрахованият управлявал моторното превозно средство под въздействие на наркотични вещества и алкохол, възниква право за ищцовото дружество да получи изплатеното от негова страна обезщетение. Предвид гореизложеното, с регресна покана застрахователното дружество отправило към длъжника да плати, като е била получена на 22.08.2022 г. и до сега не е изплатена.

Освен това, излагат че, е било възникнало и правото за получаване на законна лихва върху размера на дължимото за възстановяване обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, тъй като когато денят за изпълнение на задължението не е определен, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора (т.е 22.08.2022 г.). Поради което, сочат, че възниква правото на ищеца да търси обезщетение за забавено плащане, в размер на законна лихва, считано от 30.08.2022 г., денят, следващ този, в който е изтекъл седемдневният срок за доброволно изпълнение, до

08.02.2023 г., дата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда.

Поради настъпилата смърт на пострадалия, ищцовото дружество е претендирало сума от родителите на пострадалия, в качеството им на законни наследници на осн. чл. 6 във вр. с чл. 60 от ЗН по $\frac{1}{2}$ ид.ч. от процесното вземане, съразмерно наследственият им дял.

Коментират обстоятелството, че са подали заявление за издаване на заповед за изпълнение, при което е постъпило възражение от страна на ответника с Удостоверение № 100 за направен отказ от наследство на майката на пострадалия.

Възразяват, относно направения отказ от наследство, тъй като излагат, че за периода от датата на смъртта на пострадалия (30.03.2019 г.) до вписването на отказа (05.07.2019 г.) не е бил налице отказ от наследство, а с неговите конклюдентни действия твърди, че ответницата е приела наследството в този период. Претендират за направените по делото разноси за настоящото исково, както и за заповедното производство.

При условията на чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата, с който намира иска за допустим, но неоснователен.

Не оспорва обстоятелства относно настъпилото ПТП и последиците от него, но не е съгласна с определеното обезщетение на пострадалото лице на стойност 130 000 лв., като не е съгласна с определената обща сума за обезщетението за неимуществените вреди, и с нейното намаляне на 50%, тъй като сочи, че не става ясно от приложените доказателства.

Оспорва изцяло предявените искове, като счита, че тя не е отговаря за задълженията на сина й, тъй като същата е направила отказ от наследство от 05.07.2019 г., и е уведомила застрахователното дружество през 23.08.2022 г. за направения отказ.

Също така, счита за неоснователно твърдението за нищожността на отказа, за това, че преди да го направи е приела наследството на наследодателя си. Соочи, че сина й (пострадал) не е притежавал никакво друго движимо и недвижимо имущество, както и банкови сметки и средства по тях, които да са получени от нея. Не е получавал възнаграждение по трудови договори, и че автомобила е бил собственост на трето лице, като

причинителят на ПТП само го е управлявал.

Твърди, че поради направения от нея отказ от наследство, тя е загубила правото на наследодател. Моли за отхвърляне на исковете като неоснователни.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител. Депозирало е писмено становище, с което поддържа исковата молба. Претендира за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Ответницата, редовно призована, не се явява, представлява се от пълномощник, който моли исковете да бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани. Моли да се присъдят разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са положителни установителни искове с правна квалификация чл. 422, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД, във вр. с чл. 422 и чл. 415 от ГПК, както и претенция за законна лихва с правно основание чл. 79 от ЗЗД и мораторна лихва чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Не е спорно, че е налице застрахователно събитие настъпило на 30.03.2019 г., в резултат на ПТП в района на с. Г. и с. К., общ. С. на с участието на лек автомобил управляван от М. М. П. Също така не е спорно, че в резултат на виновното поведение, изразяващо се в употреба на наркотични вещества и алкохол водачът на лекия автомобил е загубил живота си, за което е издаден Акт за смърт на 30.03.2019 г. от Кметство с. Калояново. Също така не е спорно, че ответницата е законен наследник по силата на чл. 6 във вр. с чл. 60 от ЗН на починалия водач, видно от представеното удостоверение за наследници. Освен това не е спорно, че между собственика на лекия автомобил станал причина за смъртта на наследодателя и за наложените травми на С. И. С. е налице валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със ищцовото застрахователно дружество от 21.06.2021 г. която е била валидна към датата на процесното ПТП. Безспорно се установи и доказва, че е образувана застрахователна претенция на 09.12.2019 г. с посочения по-горе номер по която е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 65 000 лв., отчитайки 50 % съпричиняване на вредоносния резултат на пострадалото лице.

Безспорно се установи и доказва, че между ищцовото застрахователно дружество и пострадалото лице С. И. С. е сключена спогодба от 19.03.2020 г. за изплащане на горепосочената сума, която е изплатена на два транша на 30.04.2020 г. и на 04.05.2020 г. От приложеното ч.гр.д. № 547/2023 г. по описа на СлРС се установи и доказва, че посочените суми в него са материализирани в Заповед №332/13.02.2023 г. с която на осн. чл. 410 във вр. с чл. 411, ал. 3 е издадена заповед за изпълнение на парично задължение, с която длъжника В. П. следва да заплати на ЗД „Евроинс“ АД, сумата от 10 000 лв., частична от

32500 лв., представляващо вземане по щета № *****/09.12.2019 г., представляваща изплатено застрахователно обезщетение за виновно причинени неимуществени вреди по повод ПТП от 30.03.2019 г., ведно със законната лихва върху цитираната сума, считано от 09.02.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **468,16 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 30.08.2022 г. (денят, следващ изтичането на 7-дневния срок от датата на получаване на регресната покана) до 08.02.2023 г. – датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в СлРС.

Предявените иски са процесуално допустими, но разгледани по същество са неоснователни и недоказани.

На първо място, съдът счита, че това се дължи на приетото писмено доказателство по делото, което удостоверява направения отказ от наследство от майката на починалото лице, вписан в регистъра за приемане и отказ от наследство, за което е издадено Удостоверение изх. № СД-02-09-6052/08.07.2019 г. по ч.гр.д. № 3801/2019 г. по описа на СлРС, удостоверяващо вписването на отказа в специалния регистър за това под № 100 с постановеното Определение № 2342/05.07.2019 г.

Предвид разпредЕ.та доказателствена тежест, ответникът има качеството наследник на виновното лице, причинило ПТП, поради извършено приемане на наследството с конклюдентни действия преди датата на вписания отказ от наследство.

Въпреки ангажираните от ищцовото дружество писмени доказателства и въпреки наведеното твърдение, относно този факт, то това обстоятелство остана недоказано в производството, тъй като ответницата като наследник на своя син безспорно се установи и доказа, че е направила отказ от наследство и е изгубила качеството си на такъв, поради което не следва да отговаря за неправомерното увреждане. По делото не се доказаха наличие на конклюдентни действия, които родителите да са предприели спрямо наследството от сина си, за да се обяви отказа от наследство за нищожен.

От представените по делото множество документи, като справки от Националната база данни вписани както в Службата по вписванията – Сливен, така и за цялата страна от Агенция по вписванията, справки от Централния кредитен регистър на БНБ, както и от Община Сливен се установи и доказа, че лицето причинило виновно ПТП не е притежавал недвижими имоти, нямал е регистрирани МПС, и открити банкови и платежни сметки, липсват и предоставени му кредити.

Съдът приема за безспорно доказано, че липсват конклюдентни действия от страна на майката – ответник по настоящото производство, които да се тълкуват като такива, касаещи приемане на наследството, извършено преди цитирания отказ от наследството. Налице е валидно постановен акт, с който съдът е вписал в особения регистър за това направения отказ от наследството, поради което следва да се приеме, че ответницата няма вече качеството на наследник на виновното лице, поради което следва да се изключи отговорността ѝ за обезщетяване на причинените от починалото лице вреди.

По тези съображения, съдът намира за недоказани предявените иски и като такива следва да ги отхвърли, като неоснователни и недоказани.

С оглед изхода на процеса, ищцовото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответницата направените съдебно-деловодни разноски в размер на 1000,00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък по чл. 80

от ГПК.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от „**ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС**" АД, ЕИК: 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб" № 43, вх. Б срещу **В. Д. П.**, ЕГН: *****, с адрес с. Т., общ. С., ул. "Р." № ., със съдебен адрес: гр. Сливен, ул. „Великокняжевска“ № 38А, офис 1, чрез адв. Х. от АК – Сливен, искове за признаване за установено по отношение на ищцовото дружество, че ответницата дължи сумата от **10 000 лв.** (десет хиляди лева), предявена като частичен иск от вземане с размер 32 500 лв., представляващо ^{1/2} (една втора) част от изплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди по щета № *****/09.12.2019 г. на пострадало лице от ПТП, настъпило на 30.03.2019 г. в района на път I-6 при км. 405.6, между разклона на с. Глушник и с. Калояново, обл. Сливен по вина на наследодателя на ответника - М. М. П. чиято гражданска отговорност е била застрахована при ищцовото дружество, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, по което е образувано ч. гр. д. № 547/2023 г. по описа на СлРС до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **468,16 лв.** (четирисотин шестдесет и осем лева и шестнадесет стотинки), представляваща мораторна лихва за периода от 30.08.2022 г. денят, следващ изтичането на седмодневния срок от датата на получаване на регресната покана до 08.02.2023 г датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК., за които суми е издадена Заповед № 332/13.02.2023 г. по ч.гр.д. № 547/2023 г. по описа на СлРС, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ** и **НЕДОКАЗАНИ**.

ОСЪЖДА „**ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС**" АД, ЕИК: 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб" № 43, вх. Б **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. Д. П.**, ЕГН: *****, с адрес с. Т., общ. С., ул. "Р." № ., със съдебен адрес: гр. Сливен, ул. „Великокняжевска“ № 38А, офис 1, чрез адв. Х. от АК – Сливен, сумата от **1000 лв.** (хиляда лева), представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____